

ENTREVISTA A JESÚS M. TIBAU

(TEXT I FOTOGRAFIES)

Agustí Masip i Montse Mateos

Ens trobem amb ell a la seva ciutat d'acollida, al lloc on viu i treballa, Tortosa.

És una tarda de tardor que sembla més d'hivern que s'apropa que altra cosa. Ens rep, com sempre, content i disposat a tot el que li plantejgem. Com que encara s'hi veu, li proposem una passeig curt per la vora de l'Ebre per poder-li fer alguna foto. Ja sabem que Tortosa i el riu són indestruïbles.

16

Per trencar el gel, que no caldria perquè la rebuda ha

estat càlida, com sempre, li fem la primera pregunta:

Ets de Cornudella de Montsant, però vius i treballes a Tortosa, encara et sents vinculat a Cornudella i al Priorat?

Sí, molt vinculat, de fet hi he passat tota la meva infantesa i joventut, que són etapes transcendents en la vida d'una persona; hi he estat lligat emocionalment, a més també hi viuen els amics de tota la vida, pares i un vincle molt emotiu amb Cornudella i el Priorat.

Escriure és la teva feina o la teva afeció? Vius d'escriure? Bé, jo diria que sóc un escriptor

professional perquè cobro dels llibres que escric, i també ho reivindico, però em va costar dir-me o sentir-me escriptor i fins ben bé el tercer llibre publicat no ho vaig posar com a ofici. Econòmicament visc del sou de funcionari, tot i que la literatura em dóna molta vida en altres sentits. Però no descarto arribar a "viure del cuento" com sempre dic.

Crec que ja has publicat 7 llibres, 1 de poesia i els altres de narrativa. Quan et vas adonar que volies escriure, és a dir, ser escriptor?

Sí, és cert ja porto editats 7 llibres. I suposo que, d'alguna manera, interiorment sentia la voluntat de

ser escriptor de molt petit. Quan estudiava magisteri a Tarragona vaig escriure uns primers poemes, com gairebé tothom, però no vaig ser totalment conscient de la voluntat d'escriure fins als 28 anys quan vaig fer el meu primer conte, basat en un marge de pedra del Priorat.

Què t'hi atrapa de l'escriptura?
És difícil d'explicar, potser... capacitat de transmetre emocions als altres i a tu mateix ... però lo primer, la primera màgia, és emocionar-te a tu mateix, la fascinació d'estar creant sobre la

Parlant del teu blog, l'any 2009 va ser guardonat amb el premi Blocs de Catalunya i és un bloc molt actiu. Com ho portes ara aquest tema?

Sí, el món del blocs me l'estimo molt, ara no tinc massa temps per dedicar-m'hi. Procuo mantenir-lo ben viu i faig dues o tres entrades al dia, tot i que no puc visitar-ne i comentar-ne d'altres com abans. Per a mi els blocs són una gran riquesa i un bon camp d'experimentació, perquè allí hi pots escriure qualsevol cosa i reps automàticament el feedback de la gent.

A PART D'ESCRIBRE, TAMBÉ ETS UN ACTIVISTA CULTURAL; TENS UN BLOG MOLT ACTIU, -L'ANY 2009 VA SER GUARDONAT AMB EL PREMI BLOCS DE CATALUNYA- TENS UN PROGRAMA DE TV A CANAL 21 I TAMBÉ PORTES UN CLUB DE LECTURA

marxa, a vegades aquesta pròpia fascinació et porta per camins que tu no havies previst i fantaseges coses que no t'havies ni imaginat.

A part d'escriure, també ets un activista cultural; tens un blog molt actiu, tens un programa de tv a Canal 21 i també portes un club de lectura. Explica'ns cada una d'aquestes facetes.

Aquesta faceta encara em sorprèn més que ser escriptor, perquè jo he sigut molt tímid i vergonyós, i això de parlar en públic em feia tremolar les cames. No era una persona amb empena, de les que acostumen a posar-se al davant. No sé què em va passar però, de cop, es va girar la truita i vaig adonar-me que sempre volem que algú o altre faci les coses, i vaig pensar per què no tu, i em vaig llençar a organitzar activitats de tot tipus; crec que va ser una de les millors decisions que he pres. I això em va ajudar a intercanviar idees i trobar la col·laboració de moltes persones.

Al teu programa de tv, quins personatges i de quina mena hi has portat?

Gent molt estranya; gent a qui els agraden els llibres! El programa està dedicat exclusivament al món dels llibres, i quasi al cent per cent a la literatura, per tant, era una aposta arriscada per a una televisió local. Quan m'ho van proposar, la primera idea era no acceptar-ho educadament, perquè em semblava molt complicat, però, de fet, ha resultat fàcil. No em vull posar cap mèrit, perquè parlar de llibres amb gent que pràcticament conec en un noranta per cent, resulta fàcil, és com repetir una de les moltes tertúlies que ja feia amb amics de lletres, però en un plató.

Com es porta i què es fa en un club de lectura?

Al club de lectura es xala, i això és el millor que podem fer fomentar la lectura. Posem en comú emocions amb els altres; uns troben el llibre avorrit, altres divertit, a uns els ha agradat molt i els altres el troben trist, però,

bàsicament, els llibres serveixin d'excusa per parlar de la vida.

Quins escriptors han influenciat, d'una manera o altra, a la teva obra?

Tothom. Tots els que he llegit d'una manera o altra influencien. Alguns posen clixés i et diuen que si Pere Calders, gran contista català que va ser el primer que vaig llegir i que ara torno a rellegir perquè enguany se celebra el seu centenari; però no crec, crec que l'he deixat enrera i no perquè l'hagi superat, no, sinó perquè el meu estil ha evolucionat cap a altres camins narratius. Tens influències de tothom, fins i tot escriptors que no han escrit mai res.

Com veus la literatura catalana actual?

Bé, jo la veig molt i molt bé, no sóc un expert en literatura, no hi entenc... jo no crec que es pugui comparar la literatura catalana amb una altra literatura crec que és impossible perquè no hem llegit prou literatura polonesa, búlgara o escandinava, per posar exemples, per poder-les comparar. L'important és que actualment estic xalant molt llegint literatura catalana, tant en valencià com en mallorquí.

Quins projectes de futur tens en ment actualment?

Tinc molts contes per a publicar. També intento començar a barallar-me amb el projecte d'alguna novel·la perquè ja és com un petit repte, perquè porto escrits més de 400 contes (sense comptar els nanocontes) i penso que és un bon moment per a buscar temps per escriure una novel·la, tinc quatre o cinc projectes al cap esperant a veure quin tiro endavant.

Com ha anat el teu últim llibre?

L'últim llibre ha estat una experiència una mica estranya, és un dietari que es diu "Molles per no perdre'm" i ha estat una mena d'experiment. Publico el llibre a

través de Petròpolis, una editorial virtual, prescindint de distribuïdores i pràcticament de llibreries, ja que el llibre es pot comprar en format electrònic per 1,50 euros. És una mica frustrant perquè et surts de tota la infraestructura editorial i resulta molt difícil arribar a algun lloc. Però jo estic content del llibre, perquè és un dietari i he passat de la fantasia a la realitat, amb reflexions i emocions escrites ja al facebook o al blog; no hi ha ficció, tot és realitat pura i dura i he trobat a gent que li ha agradat molt.

Pel fet de ser del Priorat, més concretament de Cornudella, t'ha ajudat o t'han marcat gaire en la teva feina d'escriptor?

No sé..., suposo sí que pot marcar el paisatge, però més que per ser del Priorat o de la Terra Alta o del Matarranya, crec que et marca més el fet de ser d'un poble petit, d'anar a un col·legi petit, de jugar pels carrers, a les muntanyes...

Què t'ha aportat o t'aporta aquesta feina a nivell personal?

És difícil de dir, potser una oportunitat molt gran de coneixe's un mateix perquè moltes vegades escric aprofitant anècdotes de coses que t'han passat fa trenta anys i t'emociones ara i et sorprens a tu mateix i la segona, l'oportunitat de conèixer mooolta gent i que t'aporta molta riquesa que no t'aportaria cap premi planeta.

Pel juliol, cada any organitzes una trobada d'escriptors a Cornudella. Com se't va ocórrer i com va?

Quan vaig començar a publicar, vaig pensar que a Cornudella i al Priorat s'havia de fer alguna cosa, com que sóc un sacsejador cultural vaig voler tornar al meu poble tot el que m'havia donat en tots els meus llibres. Com que visc a les Terres de l'Ebre i als meus llibres sempre parlo de Siurana, del Priorat o del Montsant, i als meus amics escriptors sempre els parlo del meu poble i volia portar escriptors de les Terres de l'Ebre a ensenyar-los el meu poble i al meu poble també ensenyar-los els escriptors. Quan vaig fer la proposta a l'Ajuntament

vaig rebre el total suport per part del poble, tot l'entusiasme i tota mena de facilitats. Primer no sabíem massa què fer, si una tertúlia, després ho vam completar amb espectacles musicals, com per exemple el Jesús Fusté. De fet en les cinc edicions que portem ja han passat per Cornudella més de cinquanta escriptors d'arreu del Paísos Catalans; de País Valencià, de les Terres de l'Ebre, de Barcelona, evidentment del Priorat... és una de les coses que més orgullós n'estic. Dies abans em pregunto sovint, perquè t'emboliques amb això, però després, quan veus "La Rene" o "L'Intim" amb la gent, dius ha valgut la pena.

Com veus el Priorat des de la distància?

El veig bé, molt bé el Priorat, cada vegada em sento més orgullós, ja sé que no sóc objectiu, però quan era petit tenia baixa autoestima, el Priorat, el meu poble no sortia en lloc, ni als mapes, ni a les notícies i penso que això ha canviat, se'ns coneix, se'ns valora, quan algú de Tortosa em diu he anat al teu poble o al Priorat, em sento molt satisfet.

Hi vas sovint a la casa natal de Cornudella?

Sí, més o menys cada tres setmanes vaig a Cornudella on estan els meus pares, el meu germà, els meus amics i sobretot el meu fill, que vull que tingui un fort vincle amb el meu poble.

Després d'un parell d'hores xerrant amigablement amb una tassa de cafè amb llet ens acomiadem d'en Jesús M. Tibau, parlar amb ell sempre és un plaer, aquesta vegada la feina ha estat senzilla i agradable de fer. Quedem amb ell per una altra vegada, quan parlem de Cornudella del Montsant o del Priorat, en Jesús M. sempre està a punt de fer el que calgui.

Abans de marxar li agraïm el temps dedicat a la revista "Lo ViOlí". ■